

Scharling: Jeg tror, at den ærede Forslagsstiller kunde have sparet sig sin Respekt til mig, eftersom den jo gik ud paa at gjendrive Noget, som jeg ikke har sagt. Jeg har ikke udtalt, at der i Indbringelsen af dette Forslag fra Finantsudvalgets Side laa en Anerkjendelse af, at det skulde ligge udenfor dets Hjemmel at kræve disse Oplysninger, thi det er jo selvfølgelig, at netop Regtelsen af, at give de Oplysninger, som Udvalget ansaa sig for berettiget til at afkræve, kunde have givet Grund til at komme med et saadant Forslag. Det har jeg slet ikke udtalt; hvad jeg har sagt, er kun, at de Udtalelser, som fremkom fra Forslagsstilleren om det Dristelige i, at Udvalg overhovedet fik en videre gaaende Myndighed, end man nu i Almindelighed mener, at de have, maatte give Anledning til at betvivle, at Finantsudvalget, hvem der ikke er tillagt nogen særlig Myndighed fremfor andre Udvalg, kunde have en saadan Myndighed. Dernæst har jeg heller ikke udtalt Noget om, hvorvidt disse Spørgsmaal kunne karakteriseres som almen vigtige eller berørende almen vigtige Gjenstande. Jeg tilstaar, at jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt det kan siges, at det er Spørgsmaal af denne Bestaendighed, man har tænkt paa ved Grundlovens § 46. Hvad jeg fremhævede, var, at § 46 synes at sigte paa saadanne Sager, hvor man maatte ønske at fremskaffe saadanne Oplysninger, som ikke kunne komme til Stede blot derved, at Ministeren svarede, og at det af den Grund var unødvendigt i dette Tilfælde at nedsætte en parlamentarisk Kommission, idet den i Grundlovens § 62 anviser Veien, Forespørgsel til Ministeren, sandsynligvis ikke vilde give et tilfredsstillende Resultat. Det glæder mig at erfare, at det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) er af samme Anskuelse.

Buff: Det er ogsaa de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) fremkom med, der have givet mig Anledning til at bede om Ordet for en ganske kort Bemærkning. Det ærede Medlem udtalte i sit Foredrag, for saa vidt jeg da hørte rigtig, at det var for stort et Apparat at sætte i Bevægelse for en saa ubetydelig Sag. Den høitærede Minister indrømmede jo, da han senere fik Ordet, at Thinget havde optraadt paa en Maade lige overfor Ministerens Afgjørelse, hvorved det viste, at Sagen for det var alt Andet end ubetydelig. Men, naar vi sætte os ind i, hvorledes den Mand, der den Gang stod i Spidsen for Kirken, nemlig Biskop Martensen, antydede, at der skulde tages fat, naar vi fik en Kultusminister, der virkelig vilde tage fat paa Sagen, saa-

ledes som han kunde ønske det og anbefale det, og man saa ser, at den høitærede Kultusminister netop tog fat fra den Ende og paa den Maade, som Biskop Martensen havde anbefalet, saa tror jeg nok, at man tør sige, at vi Andre heri Landet have Ret til at føle os brøstholdne ved denne Begyndelse. Det forekommer mig, at den høitærede Kultusministers Fremgangsmaade efter den Anbefaling og Motivering, der kom fra den af mig nævnte afdøde høie Geistlige, ligger tydelig og klar for os. Her er gjort Begyndelsen til noget meget stort, og jeg kan ikke se Andet, end at det ikke er nogen ubetydelig Sag, og naar der henjes til, at vi leve i en Fortolkningens Tidsalder og under Forhold, hvor der kan henvises til tidligere Praxis, uden at der bliver protesteret derimod, saa forekommer det mig at være den naturligeste Ting af Verden, at vi fra vor Side, der føle os brøstholdne derved, sige Stop, og at vi for vort Bedkommende, saa godt vi kunne, ville have Røde paa Sagen. Jeg tror i alt Fald, at det ærede Medlem er fuldstændig enig med os, der kunne stemme for og anbefale en parlamentarisk Kommission, i, at vi ikke kunne finde os i, at Ministeren bruger Penge, som han ikke har Lov til at bruge. Hvor den høitærede Minister har faaet Pengene fra, er det os jo ikke muligt at faae at vide. At han har taget dem af sin egen Lomme, tror jeg dog ikke, man kan antage; at de høiærværdige Bisper skulde have rejst herind og levet paa deres egen Befordring, det tvivler jeg dog om. Der maa altsaa bruges Penge, og det kirkelige Fond, der er skabt ved at klippe fra Præstefaldene og Stiftsmidlerne, er jo ikke Ministerens egne Penge. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem maa være fuldstændig enig med os Andre i, at naar der foreligger et Tilfælde, hvor det maa forudsættes, at Ministeren bruger Penge, som han ikke har Lov til at bruge, saa er det ikke en ubetydelig Sag, og er den naturligeste Ting af Verden, at vi fra første Færd af sige: Vi ville have fuld Røde paa den Ting, og derfor vil jeg for mit personlige Bedkommende baade anbefale og stemme for det Forslag, som er fremkommet fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vojßen.)

Leth: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre navnlig lige overfor det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som mente, at den rette Veien i denne Sag vilde have været den at stille en Forespørgsel her i Thinget til den høitærede Minister. Det kan jeg ikke se. Vi er jo vant til baade i